

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 790/23	
Uzasadnienie dotyczy całego wyroku			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. S.	Czyn przypisany: 23 sierpnia 2023 roku w L., przy ul. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. O. (1) środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 0,94 grama netto, uzyskując w zamian korzyść majątkową w kwocie 50 złotych, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję występku z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k.	
2.	K. O. (1)	Czyn zarzucony: w dniu 23 sierpnia 2023 roku w L., woj. (...) przy ul. (...) wbrew przepisom	

		ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 0,94 grama netto, tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
23 sierpnia 2023 roku w L. K. O. (1) zamieścił w aplikacji Telegram ogłoszenie o zamiarze kupna 1g marihuany, na ogłoszenie to odpowiedział J. S., który zaoferował sprzedaż mu 1g marihuany za 50 zł	Wyjaśnienia K. O.	k. 30-30v., 59-60, 135v.-136	
Wyjaśnienia J.M. S.	k. 35-36, 53-54		
K. O. (1) spotkał się J. S. przy ul. (...), przy sklepie (...) w celu zakupu 1g marihuany	Wyjaśnienia K. O.	k. 30-30v., 59-60, 135v.-136	
Wyjaśnienia J.M. S.	k. 35-36, 53-54		
K. O. (1) kupił od J. M. 0,94 g netto marihuany w woreczku z zapięciem strunowym, za to wręczył mu banknot 50 zł. Po tym zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji. J. S. posiadał wówczas banknot 50 zł ze sprzedaży marihuany a K. O. (1)	Wyjaśnienia J.M. S.	k. 35-36, 53-54	

posiadał 0,94 g netto marihuany			
Wyjaśnienia K. O.	k. 30-30v., 59-60, 135v.-136		
Protokoły zatrzymania	k. 3-4, 13-14		
Protokoły przeszukania	k. 5-7, 10-12		
Protokół użycia testera narkotykowego	k. 21-21v.		
Protokół oględzin	k. 24-26		
Zeznania świadka P. B.	k. 45-46, 136-136v.		
J. S. nie był karany, ma 28 lat, jest kawalerem, ma wykształcenie podstawowe, ma na utrzymaniu córkę, jest bezrobotny, nie ma dochodów	Karta karna	k. 66	
Wyjaśnienia J.M. S.	k. 35-36, 53-54		
K. O. (1) nie był karany, ma 28 lat, jest kawalerem, ma wykształcenie średnie, nie ma nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z dorywczych prac, z których osiąga dochód ok 5000 zł miesięcznie	Karta karna	k. 134	
Wyjaśnienia K. O.	k. 30-30v., 59-60		
K. O. (1) leczył się u psychiatry z powodu depresji, m.in. tzw. medyczną marihuaną, na którą otrzymał 4 recepty	Wyjaśnienia K. O.	k. 59-60, 135v.-136	

w okresie od maja do września 2023 roku			
Dokumentacja medyczna	111, 113-115		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	K. O. (1)	Czyn zarzucony: w dniu 23 sierpnia 2023 roku w L., woj. (...) przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 0,94 grama netto, tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Uprzednia karalność oskarżonego K. O. (1)	Karta karna	k. 64-65, 134	
2. Ocena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-3	Wyjaśnienia K. O.	Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu a treść jego wyjaśnień była zgodna z wyjaśnieniami oskarżonego J.M. S. oraz z pozostałym materiałem dowodowym.	
Wyjaśnienia J.M. S.	Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu a treść jego wyjaśnień była zgodna z wyjaśnieniami oskarżonego K. O. oraz z pozostałym materiałem dowodowym.		
3	Zeznania świadka P. B.	Zeznania świadka były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, nie były kwestionowane przez strony, nie budziły wątpliwości, były spójne, rzeczowe i jasne.	
4, 5	Karty karne	Sporządzone przez uprawiony organ. Co do faktu niekaralności oskarżonego K. O. (1) Sąd oparł się na karcie karnej przedłożonej przez oskarżonego na rozprawie, wystawionej 21 września 2023 roku, ponieważ była aktualna, uwzględniała fakt zatarcia skazań, które zostały ujawnione w karcie karnej dot. oskarżonego uzyskanej w postępowaniu przygotowawczym.	

1-3	Protokoły zatrzymania, przeszukania, oględzin	Sporządzone przez uprawnione osoby, niekwestionowane.	
6	Dokumentacja medyczna	Nie było podstaw do powzięcia wątpliwości co do wiarygodności tej dokumentacji. Została sporządzona przez wskazanych lekarzy z odpowiednimi danymi identyfikacyjnymi.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo	I.	J. S.

	warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Nie było wątpliwości co do tego, że oskarżony w dniu 23 sierpnia 2023 r. w L. sprzedał środek odurzający w marihuany K. O. (1) o wadze 0,94 g netto za 50 złotych. Wypełnił tym samym ustawowe znamiona czynu z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Jednakże ze względu na niewielką ilość sprzedanego środka odurzającego oraz jego rodzaj, tj. tzw. miękkie narkotyki, Sąd zakwalifikował czyn oskarżonego jako wypadek mniejszej wagi, tj. z art. 59 ust. 3 cyt. ustawy. Niewątpliwie bowiem jednorazowe udzielenie dorosłej osobie niewielkiej ilości środka odurzającego w postaci marihuany stanowi właśnie ustawowy wypadek mniejszej wagi. W oparciu o wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego stwierdzić należy, że 0,94 g netto marihuany pozwala na maksymalnie dwukrotne użycie do odurzenia się. Jest to bezspornie nieznaczna ilość, uzasadniająca przyjęcie typu uprzywilejowanego			

<p>czynu zarzucanego oskarżonemu.</p> <p>Ze względu na to, że w czasie popełnienia czynu obowiązywała inna ustawa niż w czasie orzekania, Sąd na podstawie art. 4 § 1 k.k. zastosował ustawę obowiązującą poprzednio, gdyż była względniejsza dla oskarżonego. Zmianie na niekorzyść oskarżonego uległ m.in. art. 34 k.k., który określa ustawowe granice kary ograniczenia wolności.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania	V.	K. O. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
W toku postępowania przygotowawczego ustalono, że zabezpieczony przy oskarżonym susz znajdujący się w woreczku strunowym stanowi tzw. marihuanę o wadze 0,94 g netto. Zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i w postępowaniu przed Sądem oskarżony			

K. O. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W toku postępowania przygotowawczego nie ustalono celu posiadania tego środka odurzającego przez K. O. (1). Przed Sądem oskarżony wykazał wyjaśnieniami oraz przedłożoną dokumentacją medyczną, że posiadał marihuanę w ilości 0,94 g netto na własny użytek, w związku z leczeniem depresji.

W ocenie Sądu, po uwzględnieniu okoliczności popełnienia czynu oraz niewielkiego stopnia społecznej szkodliwości, orzeczenie wobec K. O. (1) kary za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii byłoby przejawem zbyt surowej represji karnej.

Zgodnie z art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przesłankami bezwarunkowego umorzenia postępowania jest posiadanie na własny użytek nieznacznej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Właśnie taka ilość substancji odurzającej została zabezpieczona przy oskarżonym 23 sierpnia 2023 roku w L.. Ustawodawca nie zdefiniował pojęcia nieznacznej ilości środków

odurzających lub substancji psychotropowych, użytego we wskazanym przepisie. Wobec braku definicji legalnej, interpretując wyrażenie „nieznaczna ilość” użyte w art. 62a wspomnianej ustawy, należy odwołać się do jego znaczenia językowego.

Według słownika języka polskiego „nieznaczny” to „taki, który nie jest znaczący, mały, błahy, drugorzędny, nieważny, niewielki, nikły” (Praktyczny..., red. H. Zgólkowa, t. 24, s. 250). Wyjaśnienie to nie oddaje jednak w pełni omawianego określenia w kontekście posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych, gdyż np. nie uwzględnia ich jakości, zawartości w nich substancji czynnej itp. Na pewno jednak jest to ilość niewielka, odpowiadająca doraźnym potrzebom uzależnionego, to jest odczuwanemu współcześnie głodowi narkotycznemu, jedna, dwie porcje, lecz nie ilość od tego większa, choćby zgromadzono ją w przewidywaniu przyszłych potrzeb (por. wyrok SA w Krakowie z 4.10.2000 r., II AKa 161/00, KZS 2000, nr 10, poz. 39). Stąd też przez sformułowanie „nieznaczny”, o którym ww. przepis stanowi należy rozumieć ilość

niewielką, błądą, drobną, symboliczną.

W orzecznictwie i doktrynie ugruntowało się stanowisko, że ilość substancji będąca przedmiotem czynu zabronionego określonego w art. 62 ust. 1 lub 3 ustawy, aby mogła być uznana za niewielką, nie powinna przekraczać kilku gramów. Niemniej jednak sposób rozumienia nieznacznej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych jako przesłanki instytucji uregulowanej w art. 62a musi jednak uwzględniać nie tylko kryterium ilościowe odwołujące się do wagi tych substancji, ale również kryterium jakościowe. Poza tym, jak słusznie podkreśla się w judykaturze, przy interpretacji wyrażenia „nieznacznej ilości” jako przesłanki instytucji określonej w art. 62a nie należy ograniczać się tylko do wagi środków odurzających i substancji psychotropowych, gdyż należy również uwzględnić stężenie zabezpieczonej substancji pozwalające ocenić, ile można z niej zrobić jednorazowych dawek tej substancji. W celu ustalenia znaczenia pojęcia nieznacznej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych należy uwzględnić również – oprócz wymienionych

kryteriów ilościowego i jakościowego – kryterium proporcji ilości zabezpieczonych substancji do potrzeb sprawy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 23 lutego 2017 r., II AKa 247/16, LEX nr 2402505). Na podstawie wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uznać należy, że 0,94 g netto substancji odurzającej w postaci marihuany odpowiada maksymalnie dwóm dawkom.

Ponadto dla zastosowania instytucji z art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii istotna jest ocena stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Uwzględniając treść art. 115 § 2 k.k. w ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego K. O. (1) jest niewielki. Dobro prawne jakie miał naruszyć swoim czynem jest zdrowie, nie wyrządził swoim czynem żadnej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu były zwyczajne, typowe. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim a jego motywem była chęć zażycia substancji odurzającej w związku z leczeniem się dotychczas tzw. medyczną marihuaną. Jednakże ze względu na to, że nie miał pieniędzy na zakup tej substancji w aptece, na podstawie recepty, którą

miął wystawioną przez lekarza, zdecydował się jednorazowo na jej zakup z nielegalnego źródła. Nie bez znaczenia jest również fakt, że w czasie orzekania oskarżony był osobą niekaraną.

Biorąc pod uwagę powyższe, jak też podzielać zapatrywanie prawne wyrażone przez Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI Ka 739/22, gdzie przyjęto, że na podstawie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii należy umorzyć postępowanie o czyn polegający na posiadaniu 0,84 g netto marihuany Sąd uznał, że przedmiotem czynu K. O. (1) są środki odurzające w ilości nieznacznej, posiadane na własny użytek.

W tym miejscu wskazać jeszcze należy, że na tle innych substancji odurzających marihuana jest łagodnym środkiem zabronionym. Z tego też względu, posiadanie jej w tak nieznacznej ilości na własny użytek uzasadniało umorzenie postępowania w części dotyczącej oskarżonego K. O. (1) na podstawie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

#	Uniewinnienie		
---	---------------	--	--

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. S.	I.	I.	<p>Sąd wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Ustawowy wymiar kary za czyn z art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii to grzywna od 10 do 540 stawek, kara ograniczenia wolności od 1 miesiąca do 2 lat albo kara pozbawienia wolności od 1 miesiąca do 2 lat.</p> <p>Przy wymiarze kary Sąd kierował się wskazaniem z art. 53 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k.</p> <p>Okolicznościami łagodzącymi było przyznanie się oskarżonego oraz jego niekaralność. Sąd nie</p>

stwierdził okoliczności obciążających.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że kara ograniczenia wolności może osiągnąć wobec oskarżonego cele wychowawcze, a przy tym przede wszystkim zapobiegawcze. Istotne ograniczenie wolności polegające na wykonywaniu nieodpłatnej pracy winno dotkliwie uzmysłwić oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw. Taka kara odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, który Sąd ocenił jako średni. Czyn oskarżonego godził w zdrowie i życie. Działał on w zamiarze bezpośrednim, kierunkowym, gdyż chciał sprzedać posiadaną substancję odurzającą i wiedział, że jest to zabronione. Negatywnie należy ocenić okoliczności popełnienia przez oskarżonego czynu, tj. oferowanie sprzedaży środka odurzającego w aplikacji internetowej, gdzie dostęp ma każdy zainteresowany, nawet osoby małoletnie. Kara nie przekracza przy tym stopnia winy oskarżonego, który jest umiarkowany. Nie zaistniały bowiem żadne okoliczności obniżające stopień winy oskarżonego. Jest on osobą pełnoletnią,

			zdrową psychicznie, obiektywnie mógł zachować się zgodnie z prawem, nie znajdował się w anormalnej, atypowej sytuacji motywacyjnej.
II.	I.	Z uwagi na przypisanie oskarżonemu czynu z art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczenie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej było obligatoryjne na podstawie art. 70 ust. 4a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Ze względu na to, że oskarżony nie osiąga dochodów, nie ma majątku i dotychczas nie był karany Sąd określił wysokość świadczenia pieniężnego na minimalnym ustawowym poziomie.	
IV.	I.	Orzeczenie przypadku pieniędzy zatrzymanych w sprawie od J. S. i zarejestrowanych jako dowód rzeczowy nr 513/23 nastąpiło na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, gdyż był to przedmiot przestępstwa.	
K. O. (1)	VI.	V.	Umorzenie postępowania na podstawie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie wyłącza obligatoryjnego orzeczenia, na podstawie

			art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przypadku zatrzymanej w sprawie substancji odurzającej, zarejestrowanej jako dowód rzeczowy nr 512/23.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. S.	III.	I.	Oskarżony był zatrzymany w postępowaniu przygotowawczym, dlatego na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył okres zatrzymania na poczet wymierzonej mu kary ograniczenia wolności.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII.	<p>Zasadą w postępowaniu karnym jest ponoszenie przez oskarżonego kosztów sądowych. Nie znajdując podstaw do odstąpienia od tej zasady Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądził od oskarżonego J. S. na rzecz Skarbu Państwa 250 złotych tytułem kosztów sądowych, w części dotyczącej oskarżonego, na które składało się 20 złotych tytułem ryczałtu za doręczenia wezwań i innych pism za postępowanie przygotowawcze oraz sądowe, ustalone na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym, 30 złotych za wydanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, ustalone na podstawie § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2014 roku w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, 20 złotych za przechowywanie dowodów rzeczowych, ustalone na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia</p>	

	<p>Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym oraz 180 złotych tytułem opłaty, ustalone na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.</p>	
VIII.	<p>Konsekwencją umorzenia postępowania wobec K. O. (1) było stwierdzenie, że na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty sądowe w części dotyczącej oskarżonego ponosi Skarb Państwa.</p>	
8. PODpis		